

[K. Hølvæg Petersen.]

måtte man i tilslutning til de højere læreanstalter oprette en række laboratorier til løsning af de opgaver, der nu klares af Risø. Jeg skal ikke gentage, hvad videnskabsmændene har sagt, men blot henlede opmærksomheden på det, fordi jeg synes, at de betragtninger må stærkere frem i vurderingen af Risøs arbejde.

Når man taler om de 50 mill. kr., der anvendes på Risø, og, som det jo sker, hvad der i og for sig naturligt nok, fremhæver de mangler, der findes bl. a. ved Københavns universitet, må man i samme åndedrag gøre opmærksom på, at havde man ikke haft Risø, måtte der andetsteds sættes ind med store midler, og jeg er ikke sikker på, at der ville opnås store besparelser derigenom — alt sammen naturligvis under forudsætning af, at vi ønsker at være med i forskningen på disse felter.

Hvis man mener, at man skal overlade det til de større nationer, og hvis man mener, at vi skal indrette os på at udnytte den viden og de erfaringer, der stilles til vor rådighed, de erfaringer og den viden, man høster og indvinder andetsteds, ja, så er det naturligvis et standpunkt, at vi skal holde os tilbage; men det er ikke et godt standpunkt. Vi må simpelt hen deltage i de almindelige bestræbelser for at afdekke ny viden, og det er, som både hr. Knud Thomsen og hr. Johan Philipsen var inde på det, en nødvendighed af hensyn til ønskeligheden af at fastholde unge, begavede forskere; så kan man godt kalde det for national forfængelighed, men det er også en national nødvendighed, at vi er i stand dertil.

Det ville i øvrigt også vise sig, at dersom vi ville nøjes med at udnytte andres viden og erfaringer, ville vi komme ud for betydelige problemer. Hr. Knud Thomsen var inde på det og pegede med rette på, at hvis vi her fik atomdrevne værker, som vi har fået leveret fra udlandet, ville det under alle omstændigheder være nødvendigt, at vi havde et sted, hvor man intenst arbejdede med en række af de problemer, der melder sig ved at have atomdrevne værker inden for dansk område. Jeg tænker her først og fremmest på alle de beskyttelsesforanstaltninger, der måtte tages.

Lad mig føje til, når man taler om omkostningerne ved Risø, at der jo ikke i de senere år er sket nogen udvidelse af Risøs aktiviteter. Budgettet er kun steget i det omfang, som prisstigninger har gjort det nødvendigt, og der er ikke tale om, at Danmark sammenlignet med lande, som vi i øvrigt ønsker at sammenligne os med, med hensyn til økonomiske ofre indtager nogen førerstilling på dette felt.

Det er vigtigt, at der på alle forskningsområder er et godt samarbejde med andre lande, som foregående ordførere har understreget; jeg tænker her på det nordiske samarbejde, der er under konstant observation, men også på et bredere europæisk samarbejde. Vi må vel i det hele til at tale om globalt samarbejde, når der er opgaver af en sådan størrelsesorden, at de ikke kan løses på europæisk basis, men at der må finde et globalt samarbejde sted; der er mange opgaver, vi slet ikke kan magte, og hvor vi må gå ind i fælles bestræbelser. Netop set på baggrund af disse fælles bestræbelser får en dansk indsats en særlig placering, og vi kan ikke unddrage os denne indsats.

Jeg tror, vi står over for en periode, hvor det er nødvendigt, at vi bedre end hidtil søger at forstå den nøje sammenhæng, der er imellem forskning og økonomisk udvikling. Det er vigtigt, at vi har øjnene åbne for denne sammenhæng her i det høje ting, og det er vigtigt, at befolkningen får øjnene op derfor. Hertil kan netop det udvalg, som nu arbejder sammen med forskerne, bidrage.

Jeg vil gerne udtrykke håbet om, at der nu sikres Risø og de mange dygtige medarbejdere, Risø har, arbejdsro i den forstand, at der ikke hvert år skal føres en art principdebat om berettigelsen af de aktiviteter, Risø beskæftiger sig med.

Jeg kan på det radikale venstres vegne anbefale beretningen til godkendelse.

Niels Westerby: Forskningen er en drivende kraft i udviklingen, og derfor må Risø også påkalde den allerstørste opmærksomhed herinde. Vi kunne vel nok i nogle få år undgå at få uheldige praktiske virkninger af det, hvis vi ikke havde Risø, og de gode virkninger af Risø vil først vise sig